

Posudek oponenta bakalářské práce

Michaela Žáková: Arcivévoda Leopold Ferdinand Toskánský, Praha 2011, 81 stran rkp.

Michaela Žáková se ve své práci věnuje v českém dějepisectví dosud málo frekventovanému tématu historie toskánské větve habsbursko-lotrinské dynastie. Svou pozornost soustředila na nejkontroverznější osobnost mezi toskánskými Habsburky, arcivévodu Leopolda Ferdinanda alias Leopolda Wölflinga.

Arcivévodovu životní dráhu se autorka rozhodla sledovat v celistvosti a předložit tak vlastně jakousi biografickou skicu. Vzhledem k tomu, že pravděpodobně jde o její první rozsáhlejší odbornou studii, považuji tento záměr za velmi ambiciózní. Konstatuji, že se Žákové podařilo naplnit cíl práce a předložila pozoruhodný příspěvek k dějinám elit přelomu 19. a 20. století. Také po stylistické i gramatické stránce jde o kvalitní práci.

Autorka využila množství vydaných i nevydaných pramenů, seznámila se s relevantní domácí i zahraniční odbornou literaturou. Široce také využila dobový tisk. Za nepřínosnější považuji kvalitní analýzu sporu mezi arcivévodou a císařem o podmínky rozchodu Leopolda Ferdinanda s habsburskou dynastií, kde Žáková vycházela z materiálů uložených v pražském Národním archivu (3. kapitola). Její dílo tak přispělo k bližšímu poznání mechanismů fungujících uvnitř dynastie.

Žáková předložila velmi kvalitní bakalářskou práci, kterou plně doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **výborně**

Praha, 10. června 2011

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.